

[Skatteministeren]

betragtninger i bemærkningerne til lovforslaget om de administrative konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu lyder det i skatteministerens svar, som om man pludselig står med et stort antal ansatte, som man så kan bruge til noget helt nyt. Forholdet er vel også, at kontrollen flytter, og at i hvert fald en væsentlig del af de medarbejdere derfor skal anvendes til at foretage kontrollen ude i virksomhederne. Den fordel, der kan være, er, at man så kan lave en kombination af den kontrol og andre kontrolfunktioner, men der bliver ikke et antal medarbejdere i den størrelsesorden, som skatteministeren nævner, »i overskud« til andre opgaver.

Dertil kommer vel også, at vi kommer til at forholde os til nogle ordninger for dele af de medarbejdere, der frigøres på grund af disse ændringer. Eksempelvis kan jeg nævne de toldere, som har haft den egentlige kontrolfunktion ved grænsen, som måske er over 55 år, som skatteministeren skal til at flytte et helt andet sted hen, og som skal have en helt ny uddannelse med noget helt andet end det, de har været vant til hidtil. Hvad dem angår, vil jeg påstå, at det ville være ressourcespild at gå i gang med den operation i den udstrækning, hvor disse medarbejdere i stedet for ønsker en eller anden fornuftig form for fratrædelse, aftrædelsesordning. Det tror jeg er en sag, vi kommer til at forholde os til om ikke i konkret form i forhold til, hvad dette forslag angår, så i hvert fald at vi hen over efteråret får fundet en løsning for de medarbejdere, så vi får brugt de ressourcer, som ellers skulle bruges til flytning og efteruddannelse af de medarbejdere, til i stedet for at sikre, at vi får unge friske kræfter ind i Told- og Skattevæsenet/Skattestyrelsen til at klare kontrolopgaverne.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil da gerne bekræfte hr. Stavads fremstilling, som netop var en understregning af, at man ikke kan betragte dette her som afgrænsede cigarkasser. Personalet i Told- og Skattestyrelsen udfører jo utrolig mange funktioner, og den personalepolitiske ramme siger, at personaletallet i Told- og Skattestyrelsen inden udgangen af 1993 skal reduceres med 1.450 årsværk. Det sker i henhold til den personalepoli-

tiske aftale fra 1990, der jo var meget debatteret på det tidspunkt. Den er blevet overholdt. Allerede nu kan vi forudse, at den inden udgangen af 1993 vil blive opfyldt, altså at denne reduktion for 1.450 årsværk er gennemført.

Når der har kunnet laves en sådan aftale over fire år, er det, fordi der var viden om, da aftalen blev lavet, at der i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked ville blive frisat nogle ressourcer, fordi der blev mindre arbejde med at behandle toldformularer.

Men hr. Stavad har også ret i, at det jo ikke er sådan, at der nu her den 1. januar 1993 står 340, som man ikke ved hvad man skal sætte til. Det er rigtigt, som hr. Stavad fremhæver, at det, der i virkeligheden sker, er, at grænsen så at sige rykker tilbage, nemlig til told- og skatte-regionerne og ud i de enkelte virksomheder.

Dermed er vi tilbage ved det, fru Anne-Marie Meldgaard var inde på, nemlig at der ud af det i virkeligheden kommer både en forbedring og en styrkelse af virksomhedskontrollen, fordi vi her har effekten af det, at vi har slået toldvæsenet og skattevæsenet sammen, nemlig at den integrerede kontrol – det, at flere kontroller kan udføres i samme besøg – både er en bedre service over for virksomhederne og en mere effektiv kontrol set fra Told- og Skattestyrelsens synspunkt. Det er fuldstændig rigtigt at fremhæve det. Lad mig derfor gentage, at de 340 altså ikke bliver lagt oven i de 1.450; de er en del af de 1.450.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven). (Fradrag for udgifter til vedligeholdelse og forbedring af boliger).

Af Bente Juncker (CD) m.fl.
(Fremsat 8/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Centrum-Demokraterne foreslår, at ejere og lejere skal kunne fratække afholdte udgifter til vedligeholdelse og forbedring af boligen med indtil 20.000 kr. årlig pr. bolig. Hensigten med forslaget er at opmuntre ejere og lejere til at lade deres bolig og fritidshus vedligeholde og reparere af momsregistrerede virksomheder. Det er forslagsstillernes opfattelse, at forslaget vil medvirke til at skabe en tiltrængt øget beskæftigelse inden for byggefagene og andre tilsvarende erhverv, og at det samtidig vil bidrage til en generel og nødvendig forbedring af boligernes tilstand.

Forslagsstillerne henviser til, at Håndværksrådets økonomiske beregninger viser, at beskæftigelsen forøges med omkring 3½ mand for hver 1 mio. kr., der investeres i reparation og vedligeholdelse.

Så vidt jeg kan se, er CD's forslag en tilpasset udgave af den midlertidige fradragsordning for vedligeholdelses- og forbedringsarbejder på boliger på Bornholm.

Det foreslåede fradrag skal gælde for helårsboliger og fritidsboliger, som bebos af den, som ønsker fradraget, og forslaget giver mulighed for at fradrage udgifter til såvel materialer som løn. Forslaget giver endvidere adgang til fradrag for alle typer af vedligeholdelses- og forbedringsarbejder.

Jeg vil gerne sige, at regeringen er enig i, at der skal igangsættes projekter, der kan fremme beskæftigelsen, og regeringen ser derfor også positivt på initiativet bag dette forslag.

Hovedsigtet skal jo altså være at fremme beskæftigelsen. Her vil jeg anføre, at fradragsret for materialer i hvert fald kan indebære, at der brændes mange penge af, som ikke giver beskæftigelse – i hvert fald ikke her i landet.

Regeringen er også af den opfattelse, at der ikke skal ydes offentlig støtte til særligt luksus-

prægede arbejder eller installationer som f.eks. swimmingpools eller saunaer. Det kan efter regeringens opfattelse sikres ved, at der sker en nærmere afgrænsning af de arbejder, der er fradragsberettigede.

Jeg kan oplyse, at regeringen for tiden arbejder med nogle muligheder i form af en fradragsordning, der kan fremme beskæftigelsen. Det er afgørende for regeringen, at en sådan ordning tager de nødvendige hensyn til de administrative forhold, og det er vigtigt for regeringen, at en sådan ordning ikke ødelægger den nye selvangivelse, der er fortrykt.

I øvrigt må jeg slå fast, at en landsdækkende fradragsordning tidligst vil kunne indføres med virkning fra den 1. januar 1994 simpelt hen af tekniske og administrative grunde. Det vil i øvrigt give mulighed for at indhøste værdifulde erfaringer fra Bornholmerordningen i forbindelse med gennemførelse af en landsdækkende fradragsordning.

Fra regeringens side er der altså tale om en positiv holdning til det initiativ, der ligger bag forslaget. Regeringen arbejder i øjeblikket selv med udformningen af en fradragsordning, der opfylder de principper, jeg her har skitseret.

Karen Jespersen (S):

Det danske samfund lider som bekendt af en meget høj arbejdsløshed, men arbejdsløsheden er jo særlig høj inden for bygge- og anlægssektoren; her er hele 16-17 pct. arbejdsløse. Der er nok at tage fat på for de mange arbejdsløse bygningsarbejdere; mange boliger trænger i høj grad til vedligeholdelse og forbedringer.

Derfor er Socialdemokratiet da også helt enig i målet med Centrum-Demokraternes forslag. Målet er nemlig at opmuntre såvel ejere som lejere til at lade deres bolig vedligeholde og reparere af momsregistrerede virksomheder for at forbedre boligerne og skabe arbejdspladser.

Men vi mener, at der er en bedre vej til dette mål end den, CD foreslår. CD foreslår nemlig, at der indføres fradrag på 20.000 kr. for ejere og lejere, der får deres boliger vedligeholdt og forbedret, men man kan også give et tilskud i stedet for et fradrag. I bemærkningerne til lovforslaget henviser CD selv til de positive erfaringer, der er med den tilskudsordning, der har fungeret i over et år. Ifølge boligministeren har tilskudsordningen foreløbig skaffet mindst 4.000 mennesker arbejde.

[Karen Jespersen]

Socialdemokratiet mener, at vi skal forlænge denne ordning i hvert fald frem til 1994, og det har regeringen også lagt op til, som det fremgik af det, skatteministeren sagde.

Vi mener, tilskud har nogle klare fordele frem for et fradrag. For det første vil tilskudsordningen være til større gavn for beskæftigelsen end et fradrag. Et fradrag kommer nemlig først til udbetaling, et år efter at arbejdet er udført. Et tilskud udbetales derimod med det samme. Det betyder, at de, der skal betale håndværkerne, ikke skal have så mange likvider, og derfor kan flere udnytte tilskuddet end fradraget, ligesom det især vil komme de med en lille indkomst til gode, at de får nogle penge til at betale regningen med her og nu. Desuden er det sådan, at de med lave indkomster har et større udbytte af et tilskud end af et fradrag – det er typisk sådan, at f.eks. pensionister vil have svært ved at udnytte et fradrag – og det vil også have betydning for beskæftigelsen.

For det andet er tilskuddet nemmere at udnytte for lejere, end et fradrag er det. Et tilskud giver altså højere grad af ligestilling mellem ejere og lejere. Lejerne vil kun kunne opnå et fradrag for forbedringer i den enkelte lejlighed. Så snart der er tale om fællesarbejder, kan fradraget ikke udnyttes, og fællesarbejder omfatter f.eks. også nyt badeværelse.

Socialdemokratiet mener altså, at tilskud har en række klare fordele frem for fradrag, men det afgørende for os er, at vi opnår den størst mulige beskæftigelse og mest mulig boligforbedring for de penge, det offentlige bruger på formålet.

Vi vil dog gerne under udvalgsarbejdet undersøge, om der er en mulighed for at opnå den samme beskæftigelse med et fradrag som med et tilskud. Vi vil gerne undersøge fordelingsvirkningerne, om et fradrag kan komme de små indkomster til gode, og om der er nogen som helst mulighed for at ligestille ejere og lejere med et fradrag. Men vores udgangspunkt er altså, at den tilskudsordning, der fungerer i dag, er bedre end en fradragsordning, når det gælder om at sikre beskæftigelsen og sikre ligestilling mellem ejere og lejere.

Jens Jørgensen (KF):

Da vores ordfører i denne sag, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede her i dag, er det faldet i min lod at redegøre for vores holdning.

I Det Konservative Folkeparti er vi særdeles positive over for intentionerne i CD's forslag. Det kan man sige vi har sagt så tit, men vi mener det stadig væk. Vi mener, at intentionerne i forslaget er gode og fremadrettede. Et fradrag for det, vi kan kalde dokumenterede vedligeholdelsesudgifter, vil efter vores opfattelse virke positivt i hvert fald på mindst tre områder.

Det første område, jeg vil nævne, er, at det vil skaffe flere arbejdspladser. Der vil blive sat mere arbejde i gang. Det kan være vedligeholdelsesarbejder, som vi har talt om, og det kan være følgearbejder, når man er gået i gang med vedligeholdelsen.

For det andet er det mit håb, at der bliver tale om det, jeg vil kalde officielle arbejdspladser. Vi kan ikke bevise noget i tal, men jeg tror, at det sorte arbejde vil blive mindre.

Det tredje element, jeg vil nævne, er, at vore boliger vil blive bedre vedligeholdt. Der er adskillige undersøgelser, der peger på, at det i allerhøjeste grad er tiltrængt.

Den nuværende tilskudsordning, som netop er blevet omtalt, er en succes og har været en succes. Den udløber medio 1993, og det er vores opfattelse, at tilskudsordningen bør afløses af en ordning, som måske ligner det, der ligger i CD's forslag, altså det vi diskuterer i dag.

Fradragsordningen er efter vores opfattelse bedre end den nuværende tilskudsordning. Og vi tror, at den giver endnu flere arbejdspladser og derfor skaber endnu mere aktivitet. Derfor vil det være et meget kærkomment initiativ, for der er, som vi ser det, brug for det.

Spørgsmålet om en fradragsordning, som her er formuleret af CD i lovforslagsform, er allerede ifølge det oplyste inddraget i forhandlingerne om finanslovsforslaget til næste år. Da det er et forslag, som jo har betydning og også i væsentlig grad skal have rygdækning på den økonomiske side, finder vi, at det er i forbindelse med finanslovforhandlingerne, det naturligt hører hjemme. Under disse forhandlinger vil vi meget gerne sammen med CD gøre vores til at fremme intentionerne i dette lovforslag, så det hurtigst muligt kan realiseres.

Peter Brixtofte (V):

Venstre bakker fuldt ud op om formålet med dette lovforslag og vil da også takke Centrum-Demokraterne for deres stædighed på området. Det er jo mildest talt ikke første gang, at

[Peter Brixtofte]

tankerne er fremført. I første omgang har det ført til en tilskudsordning, og det er da en begyndelse, inden man forhåbentlig snart får den rigtige ordning, nemlig et fradrag for vedligeholdelses- og forbedringsudgifter.

Forslaget tjener flere formål, man får på samme tid flere mennesker i arbejde, man får bedre boliger både for ejere og for lejere, og der er også en sund økonomi i forslaget, fordi det jo i høj grad vil begrænse sort arbejde. Det vil begrænse udbetalingerne af dagpenge, og det vil give ekstra momsindtægter og i øvrigt flere skatter. Så lægger man alle virkningerne sammen, er det såmænd et ganske sundt forslag, også for statsfinanserne.

Vi vil under udvalgsarbejdet se på, hvordan man kan få en overgang fra tilskudsordningen til vedligeholdelsesfradragordningen, således at det kommer til at fungere så godt som muligt. Og vi håber, at vi som led i forhandlingerne om finansloven får dette forslag udarbejdet således, at det bliver tilfredsstillende.

Jeg kan også nævne, at CD's forslag er et af forslagene i boligministerens tipunktsplan til fremme af vækst og beskæftigelse, så regeringen har allerede taget CD's forslag til sig som et af de forslag, vi vil gå ind for.

Så vi vil medvirke så positivt som overhovedet muligt for at få forslaget gennemført. Og vi takker CD for forslaget.

Jes Lunde (SF):

Jeg er jo nu nok noget mere skeptisk – nærmest imod. Jeg synes ærlig talt ikke, vi har brug for at komplicere vort skattesystem med nye fradrag. De fleste partier herinde har jo været optaget af at lave fradragssaneringer i hvert fald af vores personskattelovgivning, og derfor synes jeg ikke, det er særlig oplagt at gå i gang med at lave nye fradrag i skattesystemet. Det er det ene synspunkt.

Det andet er, at jeg synes, man kan diskutere beskæftigelseseffekten af at lave sådan noget her. Det er da muligt, den findes der, men jeg tror også, man kan finde eksempler på, at man bare giver støtte til noget, som ellers ville være foregået alligevel.

Lad mig give bare et enkelt eksempel. Jeg har selv for tre år siden bygget et nyt hus. Hvis denne lovgivning havde været gældende, er det helt klart, at jeg stort set kun havde bygget et råhus. Så var det blevet færdiggjort som ved-

ligeholdelse, og så kunne man have fået tilskuddet til det, men det var der jo ikke kommet øget beskæftigelse ud af. Jeg ville have været gladere for det, det er klart. Men spørgsmålet er, om det er helt rimeligt at bruge pengene på noget, hvor man i vidt omfang kan risikere, at det er ting, som i forvejen ville være blevet udført.

Så hvis man skal lave støtteordninger som den gældende tilskudslovgivning, eller hvis den skal videreføres, vil jeg gøre opmærksom på, at vores holdning i SF nu er, at vi skal prøve at målrette det noget mere, så vi bruger pengene til at give et incitament til at løse nogle opgaver, vi gerne vil have løst. Det kan være energibesparende foranstaltninger, det kan være andre ressourcebesparende foranstaltninger i byggeriet. Så lad os prøve at målrette det til det, så vi slår flere fluer med ét smæk og er mere sikre på, at vi får en effekt af det.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes som andre, at der er grund til at rose CD for, at de holder fast i denne problemstilling, for det er uden for enhver tvivl, at dette er et af de områder, hvor vi har mulighed for at skabe en hurtig beskæftigelsesvirkning på en virkelig god og sund måde. Derfor vil jeg da godt sige til hr. Jes Lunde, at jeg synes, vi i fællesskab – og det tror jeg egentlig ikke vi får de store problemer med heller – skal have et meget klart mål foran os, nemlig at få den størst mulige beskæftigelsesvirkning af de ændringer, som vi skal have lavet i den eksisterende tilskudsordning. Om det så skal være fra 1994, som skatteministeren var inde på, og om det skal være den ene eller den anden teknik, er der ingen der har gravet sig dybt ned i under debatten her i dag. Men hvis vi kan konkludere i dag, at der er enighed om, at nu sætter vi os ned nøgternt og analyserer, hvordan vi får den maksimale beskæftigelsesvirkning ud af de ændringer, vi i fællesskab laver, så synes jeg, at vi har et udgangspunkt, så vi også i fællesskab kan nå et mål.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

SF deltager selvfølgelig gerne i en forhandling, hvor vi sætter beskæftigelsesmålsætning-

[Jes Lunde]

gen øverst og så prøver at arbejde med, hvad vi kan få den største effekt ud af. Så vil jeg bare foreslå, at når vi tager den diskussion, tager vi også flere virkemidler med. Så diskuterer vi også byfornyelse, så diskuterer vi også boligbyggekvoter osv. i den samme forhandling, for der findes flere instrumenter på det her område end i CD's forslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var hr. Stavads sidste bemærkning, som bragte mig herop, for jeg vil da gerne vide, om Socialdemokratiet nu går over til at diskutere fradragmuligheder som generelt arbejdsløshedsbekæmpende foranstaltning, for så er der jo mange andre fradrag, man kan indføre, som sikkert vil have en udmærket beskæftigelsesfremmende effekt.

Men jeg vil da gerne høre, om hr. Stavad nu vil gå i gang med hele skattesystemet og indføre massive fradrag, f.eks. genindføre repræsentationsfradrag for at gavne restaurationslivet, indføre andre former for fradrag, for at specielle brancher kan nyde godt af det, momsfrigørelse i hotelbranchen osv. osv. Er det den slags foranstaltninger, Socialdemokratiet nu er i gang med på trods af de rapporter, der ligger fra f.eks. Personskatteudvalget og andre skatteorganer om at forenkle og fjerne så mange fradrag som overhovedet muligt fra vores system?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg beklager, at jeg fristede fru Elisabeth Arnold over evne.

Jeg udtalte mig faktisk ikke om, om vi skulle bruge den ene eller den anden teknik. Som vores ordfører, fru Karen Jespersen, gav udtryk for, så tror vi på, at vi får både det bedste system og den bedste beskæftigelsesvirkning ved at benytte en tilskudsmodel. Men vi har ikke ønsket i forhold til, hvilken teknisk løsning vi skal lande på, at grave os dybt ned. Det har jeg heller ikke hørt andre har gjort, og derfor tror jeg også på, at vi finder et resultat i fællesskab. Og jeg er meget, meget overbevist om, at det fællesskab også vil rumme Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg kan da kun kvittere og sige, at jeg er kortvarigt og helt midlertidigt en lille smule beroliget over det svar, hr. Stavad kom med her. Og jeg vil meget nøje følge med i Skatteudvalgets forhandlinger om disse interessante teknikker, som måske kan skabe mere beskæftigelse, hvem ved, og også som hr. Stavad håbe, at vi kan blive enige om en løsning, som vi alle kan være tilfredse med til sidst.

Ole Donner (FP):

CD's lovforslag lyder umiddelbart tiltalende, men vi vil ikke sådan ubetinget give tilsagn fra Fremskridtspartiets side.

For det første er vi i tvivl om, om det vil give det antal arbejdspladser, der er nævnt i forslaget. For det næste mener vi, at det vender den tunge ende nedad. Det er jo sådan, at husejerne er hårdt ramt i øjeblikket, og de, der er hårdest ramt, er faktisk dem, der har brug for hjælp. Og det er jo ikke nogen hjælp til dem, at de kan få lov at trække 20.000 kr. fra, som de ikke har, til at bruge på sådanne vedligeholdelsesarbejder, hvorimod de, der har penge nok, og de, der tjener mange penge, selvfølgelig har råd til at gå hen og få lavet noget, og de vil så få et indirekte tilskud. Og det mener vi ikke kan være rigtigt.

Vi er til gengæld sikre på, at der vil blive udvist en stor kreativitet, når man skal til at skrive regninger for det arbejde, der er lavet – både det, der er lavet, og det, der ikke er lavet – så der bliver nogle muligheder for at få nogle skattesager på den konto.

Vi mener, at man i stedet for skulle gå hen og regulere det standardfradrag, som ikke er blevet reguleret siden i 1960'erne. Det ville gøre, at alle fik en fordel, og man ville få lidt flere penge til sig selv, som måske så kunne anvendes til at lave nogle istandsættelser. Men vi vil da med interesse følge udvalgsarbejdet.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er ikke helt klar over, hvilken gang det er, Centrum-Demokraterne fremsætter dette forslag. Men jeg er sikker på, at fru Bente Juncker senere vil kunne fortælle mig, hvilket antal gange vi nu har behandlet dette forslag i Folketinget. I min korte karriere med kun 4½

[Elisabeth Arnold]

år har jeg i hvert fald 3-4 gange behandlet dette forslag, og jeg må endnu en gang skuffe CD med, at Det Radikale Venstre er stærkt betænkelige for ikke at bruge meget stærkere udtryk. Vi er nærmest imod dette forslag, og det har vi også været tidligere.

Ligesom tidligere ordførere må vi sige: Vi er helt enige i hensigten, nemlig at forbedre standarden af vore boliger og at forbedre beskæftigelsen. Det er sobre, det er fine formål at have med et tiltag, og det støtter vi helt. Men vi synes, midlet er skidt. Vi synes generelt, det er skidt ud fra skattepolitiske overvejelser. Vi har netop modtaget en rapport fra Personskatteudvalget, som fremhæver hensigtsmæssigheden i at begrænse fradragsmængden og i i det hele taget at forenkle skattesystemet og ikke føje flere fradrag til dem, vi har i forvejen. De erfaringer, vi har i forvejen med disse tilskud til boligforbedringer, har vi heller ikke fra radikal side været vildt begejstrede for, men vi må dog indrømme, at når alt kommer til alt, er tilskuddene bedre end fradragene, så hvis vi skal tale om noget her, så vil vi også hellere diskutere en tilskudsmodel end en fradragmodel.

Vi mener, der er et par aspekter, som Centrum-Demokraterne har overset i deres forslag, og det er, at fradragene altså kun kan udnyttes af de bedst stillede. Der er personer, som ikke kan udnytte fradragsmulighederne, og det vil sige, at den ordning, som er foreslået her, vil vende den tunge ende nedad. Den vil være til gavn for bedrestillede og ikke for de dårligst stillede, og det må dog trods alt være boligens standard, der er afgørende for, hvorvidt den skal forbedres, og ikke indehaverens eller beboerens økonomiske formåen.

Endvidere mener vi også, at det, der er lagt op til i forslaget her – en slags ligestilling af ejere og lejere – ikke kan gennemføres i praksis, idet det jo trods alt stadig væk er udlejerens, der har vedligeholdelsespligten, og man skal altså igennem en aftale mellem lejeren og udlejerens for at kunne udnytte både tilskuds- og fradragsmulighederne, hvis de bliver gennemført. Så den rigtige, ægte ligestilling mellem ejere og lejere findes ikke på denne måde, og det synes vi også CD skulle tænke på. Så derfor må vi igen sige: Vi vil foretrække en tilskudsordning, men selv tilskudsordningen synes vi også har nogle ulemper.

Skatteministeren nævnte da også før muligheden for at få meget store luksuspregede vedligeholdelsesarbejder og forbedringsarbejder sat i gang, som kan skjules i kreativ bogføring, og som kan blive genstand for tilskud. Men tilskud er bedre, og det her forslag vil vi ikke støtte.

Kofod-Svendsen (KRF):

Der ligger en helt rigtig intention bag det her forslag, nemlig på én gang at få flere i arbejde og få vore boliger bedre vedligeholdt. Så er det jo virkelig spændende at analysere, hvilken metode der er bedst. Skal vi bruge fradrag eller tilskud?

Jeg synes, Socialdemokratiets repræsentanter kom med mange gode analyser, og min holdning er faktisk den, at den, som kan påvise, hvilken metode der giver mest beskæftigelse, får min støtte. Og dér er det jo lidt svært at komme helt til bunds i, hvad der vil give mest beskæftigelse. Psykologisk er det da muligt, at nogle elsker fradrag. Kan jeg nu få lidt flere fradrag? Og så kan det måske skabe beskæftigelse, det er muligt. Omvendt må man jo sige, at fradragmodellen medfører et rentetab. Der går jo et stykke tid, inden man får tilskuddet via et fradrag, mens man får det hurtigere via tilskud. Så det må jo betyde, at man skulle være tilhænger af tilskudsordningen, for så får jeg lidt mere ud af det.

Jeg har vanskeligt ved at finde ud af, hvilken model der er bedst. Jeg synes at fornemme, at ser vi det fra skattesystemets side, så er det bedst med tilskud, for det må være en lidt enklere metode. Men jeg er fuldstændig fordomsfri med hensyn til hvilken måde. Vi skal have en af delene, det mener jeg står klart, og jeg kunne filosofere længe over, hvad der talte for det ene, og hvad der talte for det andet. Min konklusion er, at vi skal have en løsning. Hvem kan levere det bedste tænkearbejde? Det er jeg spændt på. Hvem kommer med den bedste argumentation? Men intentionen. Helt enig, den støtter vi.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal da takke de partier, der så ubetinget har sagt ja til forslaget, nemlig regeringspartierne, og så skal jeg også takke de partier, som mere eller mindre halvhjertet sagde, at intentionerne var gode, og så skal jeg sige til Social-

[Bente Juncker]

demokratiet, at jeg håber da, de står ved de meldinger, som hr. Lykkesoft har givet i pressen, nemlig at nu går man ind for et fradrag, for ellers må vi da sandelig ringe over til Taiwan og få ham hjem.

For hvilken gang vi har fremsat forslaget, ved jeg ikke. Det var fru Elisabeth Arnold, der spurgte. Første gang var det i hvert fald, før vi fik indført edb herinde, og det har været fremme mange gange senere. Jeg tror, det er på 19. år, vi har det her forslag, og hvis nu det bliver vedtaget fra 1994, så er det 20-års-jubilæum.

Det, der undrer mig, er, at de samme partier, der altid taler om, at nu skal vi have reelle arbejdspladser, nu skal vi have gang i beskæftigelsen – det er SF og Det Radikale Venstre – de siger nej til det her. De beregninger, vi har set, og som sikkert kommer til Skatteudvalget, beregninger fra Håndværksrådet, viser, at dette forslag kan give reelle arbejdspladser.

Hvorfor så lave en masse eksotiske ordninger som forliget i maj 1992, som ikke giver nogen reelle arbejdspladser? Dér forstår jeg ikke helt logikken. Logikken er, at man har en religion imod et fradrag, og hvis et fradrag giver nogle arbejdspladser, så skal man ikke have noget fradrag. Det er svært at se logikken hos de partier i det her spørgsmål. Vi er overbevist om, at dette forslag giver reelle arbejdspladser. Vi er også helt overbevist om, at det giver nogle arbejdspladser, der er vedvarende. Og vi tror, at noget af alt det sorte arbejde, som bliver udført i øjeblikket, noget af alt det gør det selv-arbejde, som er pligtarbejde hver eneste lørdag-søndag, når man har hus eller fritidshus, vil blive reduceret betydeligt ved, at vi får et fradrag.

Jeg synes også, at tilskudsordningen har været en succes, den viste vejen, der kom 4.000 flere i arbejde, det var pænt, det var flot, og jeg vil gerne sige, at når vi skal have dette fradrag, så er det da de ting og de begrænsninger, som vi lagde ind i tilskudsordningen, nemlig de vedligeholdelsesarbejder, som vi diskuterede dér, der skal overgå til en fradragsordning.

Det er klart, som skatteministeren sagde, at det er ikke swimmingpools, og hvad ved jeg, der skal bygges, det er ikke luksusting. Det lå der jo heller ikke i tilskudsordningen, det pillede vi ud, og vi kan sagtens bruge samme metode i teknikken på dette forslag. Jeg er som sagt glad for, at regeringen støtter forslaget.

Så bliver jeg altså nødt til at sige til skatteministeren, der tvivler på, at der skal være fradrag for materialer, at det måske kun er lønudgiften, der skal være fradrag for. Jeg har opgørelser fra Håndværksrådet, der siger, at ved en mands reparations- og vedligeholdelsesarbejde bruger man en halv mands arbejdskraft til de varer, man bruger til reparationen. Det er da også en slags arbejdsplads, og det bliver da til noget, og derfor tror jeg, det er værdifuldt, at man siger, at det både er materialer og lønudgift, og at man kan trække op til 20.000 kr. fra. Det giver mindst bøvl.

Så var Socialdemokratiet inde på en stor begrænsning i det her forslag, men da blev jeg så glad, da hr. Stavad gik på talerstolen og ligesom bekræftede det, det handler om. Det handler ikke om, at CD får vedtaget det her forslag, det vil jeg gerne sige. Det handler helt præcist om, at vi får skabt nogle varige arbejdspladser, får lavet noget beskæftigelse med nogle arbejdspladser, vi kan være bekendt, og ikke nogle, jeg sagde vist før eksotiske ordninger, som vi lavede i maj måned 1992, og som helt katastrofalt er kørt galt i sommerens løb, og der er ikke kommet nogen i arbejde.

Det kan vi ikke være bekendt, og vi bliver altså nødt til at gøre lidt vold på os selv, og det håber jeg også Socialdemokratiet vil gøre til sidst, og jeg er glad for den opfordring, som hr. Stavad kom med, til at vi sætter os sammen og drøfter noget teknik, drøfter, hvornår det skal starte. Det er også i orden for vores vedkommende. Vi havde gerne set, det var nu fra den første, fra 1. januar 1993, men kan det være fra den 1. januar 1994, så gør det ikke noget for vores vedkommende, så har forslaget ligget i 20 år, og så kan vi holde et lille jubilæum i den anledning i Skatteudvalget.

Fremskridtspartiets ordfører siger, at man skal regulere standardfradraget. Jo, det kunne man nok sige, det skulle måske reguleres, men så bliver jeg altså nødt til at spørge: Hvilke arbejdspladser skaber det? Det skaber i hvert tilfælde ingen arbejdspladser. I værste fald skaffer det nul arbejdspladser. Jeg er enig i, at kunne vi få reguleret standardfradraget også oveni, så er det da fint for boligejerne, men det, der er målet, er, at vi skal gå ud og finde nogle arbejdspladser, og vi skal oprette nogle, og så nytter det altså ikke noget, at man regulerer et

[Bente Juncker]

standardfradrag, som man ved ikke vil blive brugt, for det vil det ikke.

De to partier, der gik imod, nemlig Det Radikale Venstre og SF, til dem bliver jeg altså nødt til at sige, at det forstår jeg egentlig ikke. Det virkede, som om det var juleaften for fru Elisabeth Arnold, hun stod her og kunne ikke rigtig finde ud af, for hvilken gang det var fremsat. Men det er det selv samme parti, der peger på, at man skal skaffe nogle arbejdspladser, være med i aktiveringsforlig og dagpenge, og hvad ved jeg, men det samme parti har så en eller anden religion med, at nu skal vi altså ikke have nogen fradrag. Nu har vi også stået i dag og talt om nogle fradrag til fiskere, men det nytter jo ikke noget, at man ikke vil afslutte den religionskrig om fradragene og så virkelig være med til at skabe noget beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Der er ikke nogen forskel på det, hr. Lykke-toft har sagt om fradragsordningen, og så det, jeg som ordfører sagde her fra talerstolen. Det, vi siger, er, at det vigtigste for os er beskæftigelsen, og at ejere og lejere bliver ligestillet. Det, hr. Lykke-toft har sagt, og som også blev sagt her i dag, er, at hvis vi overhovedet skal diskutere en fradragsordning, så skal det være med det udgangspunkt, at der skal være sikkerhed for, at det giver den samme beskæftigelse og lige så stor ligestilling mellem ejere og lejere, som en tilskudsordning gør.

Nu lagde fru Bente Juncker jo også selv vægt på, at det vigtigste ved det her er beskæftigelsen og at få forbedret boligerne. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge omvendt: Hvis det viser sig, at tilskudsordningen faktisk har nogle bedre virkninger end fradragsordningen, er Centrum-Demokraterne så indstillet på at støtte tilskud frem for fradrag?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendson (KRF):

Det er som en del af mit udredningsarbejde – om den ene eller den anden model er bedst – at jeg gerne vil spørge CD's ordfører, om ikke en lavtlønnet, som ikke kan udnytte fradraget fuldt ud, skal kompenseres via et tilskud, og om det ikke indicerer, at man faktisk bliver nødt til at have et supplement til fradragsmo-

dellen, hvis den skal være socialt rimelig, og om det så måske kunne veje som et lille plus for tilskud i relation til fradrag. Nu tænker jeg højt og er spændt på at høre, hvad fru Bente Juncker vil tænke højt som respons.

Formanden:

Vi skal ikke gøre hele udvalgsarbejdet her i salen. Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu rettede fru Bente Juncker direkte flere gange spørgsmål til Det Radikale Venstre. Vi blev anklaget for at tale meget om såkaldt reelle arbejdspladser, men ville ikke gøre noget for at skaffe dem. Jo, fru Bente Juncker, det vil vi gerne. Vi vil gerne nedsætte skatten på arbejdsindkomster, så det bliver billigere at oprette virksomheder og billigere at ansætte håndværkere. Det kan vi altså ikke gøre, hvis vi bliver ved med at boltre os i alle disse store fradrag. Så skal vi have en fradragsanering, sådan at beskatningsgrundlaget bliver bredere. Så kan vi nedsætte skatten på den sidst tjente krone og derved gøre det mere attraktivt at ansætte håndværkere.

Den vej, CD vil gå, er at bruge fradrag for at skaffe – også reelle arbejdspladser, det medgiver jeg – folk i arbejde, men så kan vi jo blive ved. Så kan vi sige: Skal man ikke også have fradrag for hushjælp? Skal man ikke også have fradrag for bilindkøb, fordi bil er nødvendigt for at kunne passe sit arbejde osv. osv.? Så kan vi jo blive ved, og så er det altså dem med de højeste indtægter, der får bragt skatten totalt i bund, og så har vi igen et forvredet skattesystem, og det tror jeg trods alt heller ikke at CD ville ønske sig.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil sige til fru Bente Juncker, at SF deltager gerne til enhver tid i forhandlinger om at gøre noget ved beskæftigelsen. Det, jeg så bare efterspørger hos CD, er, at vi kan tage en bredere emnekreds ind, for jeg synes, det er lidt for isoleret kun at snakke om det forslag her. Der er mange andre ting, man kan gøre for at skabe beskæftigelse i byggebranchen, og hvis

[Jes Lunde]

CD vil være med til, at vi også diskuterer en øget indsats i byfornyelsen, bedre boligkvoter, end regeringen har lagt op til, omdannelse af ejerboliger til lejeboliger, hvor der er grund til det i kommunerne, og sådan nogle ting, hvis CD også vil være med til at forhandle om de ting i samme forbindelse, så vi kan se, hvad vi på den måde maksimalt kan gøre for beskæftigelsen i byggebranchen, så synes jeg, det ville være et godt resultat af forhandlingerne i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det var noget af en påstand, fru Bente Juncker kom med, da fru Bente Juncker sagde, at en forhøjelse af standardfradraget ikke ville give en eneste arbejdsplads. Jeg er 100 pct. sikker på, at hvis alle husejere i Danmark havde mulighed for at få et merforbrug på en 4.000-5.000 kr. om året, så er der en hel del af dem, der ville benytte det til at lave nogle små-reparationer eller større reparationer på deres egne ejendomme. Det er helt sikkert, at det ville give et antal arbejdspladser. At det ikke skulle give en eneste arbejdsplads, det er i hvert fald en påstand, som jeg ikke kan acceptere.

Jeg vil da gerne sige, at fordi man f.eks. tilbyder en 600.000-700.000 husejere i Danmark, som halter bagefter med terminerne, og som har svært ved at få det til at slå til, at hvis de laver nogle reparationsarbejder for 20.000 kr., kan de få et fradrag, så tror jeg ikke, det giver flere arbejdspladser overhovedet. Men lad os nu vente, til vi får resultatet af det forsøg, der foregår på Bornholm. Så kan vi vende tilbage til det.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg bliver altså nødt til at bedrøve hr. Ole Donner. Det standardfradrag, der i øjeblikket ligger på 2.000 kr., er altså ikke noget, der skaber arbejdspladser. Nu ved jeg nok, at hr. Ole Donner skal have hævet det til 5.000 eller 10.000 kr., og så kan vi jo begynde at regne ud, hvad det koster statskassen. Men som det ligger i øjeblikket, betragter de fleste husejere det som en lille godgørenhed og lidt besvær ved at have eget hus. Det er altså desværre sådan, det er endt, fordi det ikke har været omfattet af

den reguleringsfaktor, som i forbindelse med udskrivningsloven regulerer alle andre fradrag. Det var en fejl i sin tid, i 1967, da man lavede det her, og det er så vores skyld her i Folketinget.

Så spurgte fru Karen Jespersen, om vi ville støtte et tilskud, hvis nu det viste sig, og hvis og hvis og hvis og hvis og hvis. Og dér bliver vi altså nødt til først at have nogle beregninger dels fra ministeriet, dels fra Håndværksrådet og dels fra Byggeriets Arbejdsgivere. De siger jo – og det forstår jeg ikke der ikke er nogen der har bemærket i dag – at vi også har taget fritidshusene ind. Det har slet ikke været drøftet; man har åbenbart troet, det var en uændret genfremsættelse. Men Byggeriets Arbejdsgivere siger, at i vintermånederne vil fritidshusene, de 125.000, der trænger til istandsættelse, skaffe 1.000 mand mere i arbejde. Det er trods alt også en post og måske en post specielt i de områder, som har mange fritidshuse. Dér tror jeg nok at det ville betyde noget.

Men det er klart, vil jeg sige til Socialdemokratiet, at vi skal da selvfølgelig undersøge de her ting meget nøje. Men vi er af den fornemmelse – og det siger jo også lidt, at vi har fremsat forslaget 19 år i træk – at danskerne jubler, bare de kan øjne et eller andet fradrag. Så alene tanken gør jo altså, at jeg tror, der kommer mere gang i det, end der gør med tilskuddene.

Så var hr. Kofod-Svendsen inde på, om vi skulle give tilskud til de dårligst stillede, og så skal vi først have defineret, hvad de dårligst stillede er. Når vi har talt om det, er det altid mest mæketilskud, når vi laver nogle stramninger for Socialministeriet. Men det er da muligt, at man kan se på, om det eventuelt er lejerne, der skal køre med tilskud, hvis det er nemmere, og ejerne, der skal køre med fradrag. Det er vi meget åbne over for.

Og så vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg er helt enig i, at vi skal have fradrag for hushjælp. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at regeringen ikke snart kommer med det forslag, så vi får nogle flere fradrag dér, for det vil kunne skabe nogle private arbejdspladser. Om det så er for de bedrestillede, nuvel, men hvis der kommer en ung i arbejde, så gør det vel ikke så meget, om det er hos en bedrestillet.

Hr. Jes Lunde spurgte, om vi ville være med til nogle bedre boligkvoter. Vi er faktisk af den fornemmelse, at boligkvoterne ligger, hvor de

[Bente Juncker]

ligger. Vi mener ikke, at der er brug for at bygge mere end de her 8.000-10.000 nye boliger alt i alt, hvis vi tager hele sektoren med, vil jeg gerne sige.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil bare præcisere over for fru Bente Juncker, at det, jeg tænkte på, det var dem, der ikke kunne udnytte et fradrag. Og da er jeg glad for den åbning, fru Bente Juncker her kom med: Der kunne et tilskud være den rigtige model. Og så må man nok spørge, om man så skal køre med to parallelle ordninger eller man skulle vælge den, som alle kunne bruge.

Og så vil jeg til fru Elisabeth Arnold sige, at selvfølgelig skal vi da have fradrag eller tilskud for privat hushjælp. Der er jeg igen fleksibel med, om det skal være tilskud eller fradrag, men selvfølgelig skal vi have det af beskæftigelsesmæssige grunde. Det håber jeg da også vi får med i de forhandlinger, vi skal føre op mod dette års finanslov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Statistik.

Af økonomiministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 8/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frank Jensen (S):

Det er et lille og for os at se ukompliceret lovforslag, som økonomiministeren har lagt frem til behandling her i salen i dag. Lovforslaget har to formål, det ene er en teknisk tilpasning af lov om Danmarks Statistik, og det har vi i Socialdemokratiet ingen indvendinger imod. Den anden del er en tilpasning af loven til det indre markedes bestemmelser og den formelle ophævelse af de nationale grænser, som medfører en anderledes teknisk model for indhentning af statistikken til udarbejdelse af udenrigshandelsstatistikken i Danmark, og dér er det for os i Socialdemokratiet glædeligt at se, at man har fundet en model, der betyder, at det er Told- og Skattestyrelsen, der også i fremtiden skal forestå indsamlingen af de nødvendige oplysninger for at udarbejde udenrigshandelsstatistikken, på trods af at det formelle ansvar nu overføres til Danmarks Statistik pr. 1. januar 1993 for den del af statistikens vedkommende, der vedrører samhandelen med EF-lande.

Alt i alt synes vi, det er en fornuftig udmøntning af de nye bestemmelser, der også fremgår af EF-Rådets forordning om statistik over udveksling af goder mellem medlemslandene. Vi synes også, det er fornuftigt, at økonomiministeren for en gangs skyld også her har sikret sig lovhjemmel til ikke at få et gebyr, men få en ekspeditionsafgift direkte fastsat i loven. Vi er jo ikke forvænt med, at regeringen sikrer sig en lovhjemmel på forhånd, men det har man gjort i dette tilfælde, og det synes vi er fornuftigt.

Så Socialdemokratiet vil bidrage til en hurtig og effektiv udvalgsbehandling af lovforslaget.

Jens Jørgensen (KF):

Det vil Det Konservative Folkeparti også, kan jeg sige til hr. Frank Jensen. Der er, som det er blevet sagt, tale om en række ændringer i tilknytning til EF-samarbejdet. De ting, jeg skal sige her, siger jeg på baggrund af, at vores ordfører, fru Grethe Fenger Møller, ikke kan være til stede.

Lad mig sige, at det er oplyst – det er i hvert fald en af de ting, jeg har fået at vide – at forslaget er indstillet af Danmarks Statistik. Når Det Konservative Folkeparti kan støtte det, er det bl.a., fordi vi lægger vægt på, at det ikke påfører virksomhederne nye administrative